

TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2014)0057

**Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji
(wniosek EGF/2014/005 FR/GAD - Francja)**

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 13 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2014/005 FR/GAD z Francji) (COM(2014)0662 – C8-0226/2014 – 2014/2166(BUD))

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0662 – C8-0226/2014),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006¹ (rozporządzenie w sprawie EFG),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020², w szczególności jego art. 12,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami³ (porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r.), w szczególności jego pkt 13,

¹ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855.

² Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884.

³ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

- uwzględniając procedurę rozmów trójstronnych przewidzianą w pkt 13 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r.,
 - uwzględniając pismo Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,
 - uwzględniając pismo Komisji Rozwoju Regionalnego,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A8-0044/2014),
- A. mając na uwadze, że Unia opracowała instrumenty ustawodawcze i budżetowe w celu udzielenia dodatkowego wsparcia pracownikom dotkniętym skutkami poważnych zmian w strukturze światowego handlu lub światowego kryzysu finansowego i gospodarczego oraz z myślą o ułatwieniu im powrotu na rynek pracy,
- B. mając na uwadze, że pomoc finansowa Unii dla zwolnionych pracowników powinna być dynamiczna i powinno się jej udzielać jak najszybciej i jak najskuteczniej, zgodnie ze wspólną deklaracją Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, przyjętą na posiedzeniu pojedynczym w dniu 17 lipca 2008 r., a także przy należyтым uwzględnieniu porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. w odniesieniu do przyjęcia decyzji o uruchomieniu Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG),
- C. mając na uwadze, że przyjęcie rozporządzenia w sprawie EFG odzwierciedla porozumienie osiągnięte przez Parlament i Radę co do ponownego wprowadzenia kryterium uruchomienia z powodu kryzysu, zwiększenia wkładu finansowego Unii do 60% łącznych szacunkowych kosztów proponowanych działań, zwiększenia skuteczności rozpatrywania wniosków o uruchomienie EFG przez Komisję oraz przez Parlament i Radę dzięki skróceniu czasu oceny i zatwierdzenia, co do rozszerzenia zakresu kwalifikowalnych działań i beneficjentów poprzez włączenie osób samozatrudnionych i osób młodych oraz co do finansowania środków zachęcających do rozpoczęcia własnej działalności gospodarczej;
- D. mając na uwadze, że w dniu 6 czerwca 2014 r. władze Francji złożyły wniosek EGF/2014/005 FR/GAD w związku ze zwolnieniem 744 pracowników w przedsiębiorstwie GAD société anonyme simplifiée prowadzącym działalność w sektorze gospodarki sklasyfikowanym w dziale 10 NACE Rev. 2 („Produkcja artykułów spożywczych”),
- E. mając na uwadze, że złożony wniosek spełnia kryteria kwalifikowalności przewidziane w rozporządzeniu w sprawie EFG,
- F. mając na uwadze, że władze lokalne regionu Bretanii nie były zaangażowane w organizowanie zindywidualizowanych usług (Cellule de reclassement) dla pracowników dotkniętych zwolnieniami, chociaż są odpowiedzialne za szkolenia zawodowe; mając na uwadze, że przedstawiciele lokalnych związków zawodowych w najważniejszych zakładach, w których dokonano zwolnień, nie brali udziału w negocjacjach w sprawie środków pomocowych;
1. zwraca uwagę, że władze Francji złożyły wniosek na podstawie kryterium interwencji ustanowionego w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie EFG, zgodnie z którym wymagane jest zwolnienie co najmniej 500 pracowników lub zaprzestanie prowadzenia działalności przez co najmniej tyle osób pracujących na własny rachunek w

czteromiesięcznym okresie referencyjnym w przedsiębiorstwie w państwie członkowskim, przy czym liczba ta obejmuje pracowników zwolnionych u dostawców i producentów znajdujących się na niższym szczeblu łańcucha dostaw lub osoby, które zaprzestały prowadzenia własnej działalności gospodarczej we współpracy z takimi dostawcami i producentami;

2. zgadza się z Komisją, że kryteria interwencji wymienione w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie EFG zostały spełnione i że w związku z tym Francja ma prawo do wkładu finansowego na mocy tego rozporządzenia;
3. odnotowuje, że w dniu 6 czerwca 2014 r. władze Francji przedłożyły wniosek o wkład finansowy z EFG, a w dniu 24 października 2014 r. Komisja przedstawiła ocenę tego wniosku; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja dotrzymała krótkiego terminu wynoszącego 12 tygodni, przewidzianego w rozporządzeniu w sprawie EFG;
4. zwraca uwagę, że władze Francji utrzymują, że GAD – jako przedsiębiorstwo zajmujące się ubojem i przetwórstwem mięsa – zostało poddane presji cenowej spowodowanej dwoma czynnikami – staraniami hodowców, aby zrekompensować wzrost cen paszy, oraz sytuacją konsumentów próbujących poradzić sobie z obniżką dochodów;
5. zgadza się, że ograniczone spożycie wieprzowiny w następstwie wyższych cen i niższej siły nabywczej konsumentów jest związane ze światowym kryzysem finansowym i gospodarczym, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 546/2009¹;
6. jest zdania, że wzrost cen paszy dla świń, którą Unia głównie importuje z innych kontynentów dotkniętych w ostatnim czasie suszą, można przypisać globalizacji;
7. jest zdania, że trudności przedsiębiorstwa były spowodowane w znacznej mierze również innymi czynnikami, takimi jak nieuczciwa konkurencja na rynku wewnętrznym ze strony konkurentów nadużywających zapisów dyrektywy o delegowaniu pracowników² lub brak minimalnego godziwego wynagrodzenia we wszystkich państwach członkowskich;
8. wzywa Komisję, by zapewniła równe warunki na rynku wewnętrznym oraz zgodność z jego prawodawstwem i instrumentami;
9. dochodzi do wniosku, że trudności finansowe przedsiębiorstwa GAD są spowodowane szeregiem czynników, jednak zgadza się, że Francja ma prawo do wsparcia finansowego z EFG;
10. zauważa, że do chwili obecnej złożono jeszcze jeden wniosek o wsparcie z EFG³, który dotyczył sektora produkcji artykułów spożywczych i był również uzasadniany światowym kryzysem gospodarczym i finansowym;

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 546/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (Dz.U. L 167 z 29.6.2009, s. 26).

² Dyrektywa 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. L 18 z 21.1.1997, s. 1).

³ EGF/2014/001 EL/Nutriart, który dotyczy wyrobów piekarniczych.

11. zauważa, że zwolnienia te pogorszą sytuację na rynku pracy w Bretanii, ponieważ zatrudnienie w tym regionie jest zależne od sektora rolnego w większym stopniu niż średnio we Francji (11% w Bretanii w porównaniu do 5% średniej we Francji);
12. odnotowuje, że oprócz 744 pracowników zwolnionych w okresie referencyjnym do kwalifikujących się beneficjentów zaliczono także 16 pracowników zwolnionych po czteromiesięcznym okresie referencyjnym, co daje w sumie liczbę 760 osób objętych pomocą z EFG;
13. odnotowuje, że szacowane łączne koszty wynoszą 1 530 000 EUR, z czego 30 000 EUR przeznaczone jest na wdrożenie, a wkład finansowy z EFG wynosi 918 000 EUR, co stanowi 60% łącznych kosztów;
14. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że aby szybko zapewnić wsparcie pracownikom, władze Francji postanowiły rozpocząć świadczenie zwalnianym pracownikom zindywidualizowanych usług w dniu 3 stycznia 2014 r., przed zapadnięciem ostatecznej decyzji o przyznaniu wsparcia z EFG na zaproponowany skoordynowany pakiet, a nawet przed złożeniem wniosku o wkład finansowy z EFG;
15. odnotowuje, że władze Francji zaznaczyły, że skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług opracowano po tym, jak w dniu 28 czerwca 2013 r. centralny komitet przedsiębiorstwa GAD został poinformowany, że w przedsiębiorstwie planowana jest redukcja 889 miejsc pracy;
16. ubolewa jednak z powodu niewystarczającego zaangażowania lokalnych władz politycznych i związków zawodowych; proponuje, aby w ramach przyszłego przeglądu rozporządzenia w sprawie EFG w dokumentacji zawierającej wnioski o uruchomienie EFG, przedkładany Komisji przez władze krajowe, uwzględnić formalne konsultacje z lokalnymi władzami politycznymi i związkami zawodowymi; uważa, że konieczna jest lepsza integracja EFG z programami i procesami restrukturyzacji dotyczącymi lokalnej struktury gospodarczej;
17. z zadowoleniem przyjmuje, że pracownicy otrzymują już wsparcie w postaci różnych środków wspierających proces poszukiwania nowej pracy, oraz że do dnia 20 maja 2014 r. 108 z nich zawarło już umowę o pracę na okres dłuższy niż sześć miesięcy, kolejnych 66 – na okres krótszy niż sześć miesięcy, a trzech spośród nich rozpoczęło własną działalność, a niemal wszyscy postanowili zostać w regionie;
18. ubolewa, że zindywidualizowane usługi, które mają być świadczone zwolnionym pracownikom, obejmują tylko jedno działanie, które ma być realizowane przez punkt kompleksowej obsługi (Cellule de reclassement), zarządzany przez dwie agencje kontraktujące; zauważa, że Francja zwraca się o sfinansowanie z EFG jedynie tego punktu kompleksowej obsługi; wyraża zaniepokojenie z powodu niewielkiej wysokości środków przypadającej na jednego pracownika (ok. 1200 EUR); wzywa władze francuskie, aby w planowanym wniosku o uruchomienie EFG w odniesieniu do pozostałych zamykanych zakładów przedsiębiorstwa GAD przedstawiły bardziej ambitny program obejmujący większy zakres środków, jak np. ośrodek przyjęć i pomoc w poszczególnych sprawach, pomoc ekspertów zewnętrznych, warsztaty tematyczne, szkolenia, dodatki szkoleniowe i dotacje na tworzenie przedsiębiorstw;
19. oczekuje, że Komisja i władze francuskie będą ściśle przestrzegały zasady, zgodnie z którą płatności dla agencji będą dokonywane w ratach i na podstawie osiągniętych

wyników;

20. jest zdania, że dzięki monitorowaniu działalności agencji za pomocą regularnych sprawozdań pisemnych można zapewnić właściwe wykorzystanie funduszy, tak aby zaproponować uczestnikom indywidualną ścieżkę kariery, wystarczającą liczbę ofert pracy i pomoc przy zakładaniu działalności gospodarczej w ramach punktu kompleksowej obsługi;
21. przypomina, że fundusze muszą pomóc pracownikom, a nie wspierać agencje;
22. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że agencje kontraktujące otrzymują zapłatę według skali określonej na podstawie osiągniętych przez nie wyników;
23. zauważa, że 17,5% zwolnionych pracowników jest w wieku od 55 do 64 lat; zauważa ponadto, że ta grupa wiekowa jest bardziej zagrożona długotrwałym bezrobociem i wykluczeniem z rynku pracy; uznaje zatem, że pracownicy ci potrzebują specjalnego rodzaju spersonalizowanych usług;
24. wyraża zadowolenie, że w zakresie dostępu do proponowanych działań i ich wdrażania przestrzegane będą zasady równego traktowania i niedyskryminacji;
25. przypomina, że zgodnie z art. 7 rozporządzenia w sprawie EFG przy opracowywaniu skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług należy przewidywać przyszłe perspektywy rynku pracy i potrzebne umiejętności, a także pakiet ten powinien wpisywać się w strategię przechodzenia na zasobooszczędną i zrównoważoną gospodarkę;
26. zauważa, że władze francuskie nie zwróciły się o finansowanie działań przygotowawczych, zarządzania, działań informacyjnych ani reklamy;
27. zatwierdza decyzję załączoną do niniejszej rezolucji;
28. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady niniejszej decyzji i zapewnienia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
29. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z załącznikiem Radzie i Komisji.

ZAŁĄCZNIK

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 13 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2014/005 FR/GAD z Francji)

(Tekst tego załącznika nie został powtórzony w tym miejscu, ponieważ odpowiada on końcowej wersji decyzji 2014/876/UE.)